

VC
4906

GLADIUS ET RUTA
 AUSPICIIS ELECTORATUS
 SERENISSIMI AC POTENTISSIMI PRINCIPIS
 AC DOMINI,
 DN. JOHANNIS
 GEORGII II.
 SAXONIÆ, JULIACI, CLIVIÆ MON-
 TIUMQUE DUCIS, ET S. ROM. IMP. PRÆFECTI
 PRÆTORII AC ELECTORIS NEC NON EJUSDEM IMPERII
 H. T. VICARII &c.

PATRI PATRIÆ AC ACADEMIÆ WITTEBER-
 GENSI CONSERVATORIS PISSIMI
 CERTISSIMAM DICUNT FELICITATEM:
 Quam Domino suo Clementissimo, allusione istâ gratulari
 devotissimè voluit, uti debuit,

M. JOHANNES FABIGER
 Serenitatis Suae Alumnus.

WITTEB. Apud JOHANNEM RÖHNERUM, Academ. Typogr. Ano cło Ioc LVII.

BIBLIOTHECA
 PONICKAVIANA

CLAUDIUS ET RITA
ALBICIS ELECTORALIS

SECRETARI AC POTESTARI PUDORIS
AC DOMINI

FRANCIS JOHANNIS

GEORGII

22 OCTOBRIS 1714

QUONIAM QUOD IN PRONUM IN PRONUM

IN PRONUM IN PRONUM

SECRETARI AC POTESTARI PUDORIS

AC DOMINI

FRANCIS JOHANNIS

GEORGII

22 OCTOBRIS 1714

QUONIAM QUOD IN PRONUM IN PRONUM

IN PRONUM IN PRONUM

SECRETARI AC POTESTARI PUDORIS

AC DOMINI

FRANCIS JOHANNIS

GEORGII

22 OCTOBRIS 1714

QUONIAM QUOD IN PRONUM IN PRONUM

IN PRONUM IN PRONUM

SECRETARI AC POTESTARI PUDORIS

AC DOMINI

FRANCIS JOHANNIS

GEORGII

22 OCTOBRIS 1714

QUONIAM QUOD IN PRONUM IN PRONUM

IN PRONUM IN PRONUM

SECRETARI AC POTESTARI PUDORIS

E, qui Cæsareos portendis in orbe lacer-
tos

ENSIS; & augusto proceres quæ germine trudis
RUTA, cano, gracilis quæ fistula carmina fingit.
Nuperus attonitos graviter nos perculit hor-

ror.

Principis & subitò intonuerunt funera Magni;
RUTA fuit, GLADII que pari qui semper amore
Complexi, æterno spondebant tempore Pacē,
(Ceu puer amisso titubat Ductore fideli
Et lapsus faciem infausto collidit in orbe,)

Gaudia conuerso pariter mucrone negarunt.
Non TE hoc SAXO latet, non Vos jactura do-
lenda

Principis ô MYSI. Lachrymis corrosa Minerva
Fracta dolens scutum posuit quoque misile
ferrum,

Mecoenas subitò posuit quod tempore vitam.
Nam quis JOHANNIS, nisi duro stipite natus,
Æterno bustum non compluat imbre GEORGI?
Non passi graviora sumus; Deus auferat omen!
Ast nunc siste Tuos luctus meritumq; dolorem.

A 2

Sat

Sat lachrymis elegisq; datum. Jam vulnere sano
Plaudentes cuncti festum celebremus Honorē.
Imperium Magno Divi gratare Parentis
Nato, Saxoniae Dominum quoq; ritē Secundū
Musa datum coelo per gaudia festa triumphas.
Immitis Mavors dum corripit ense Polonos,
Haud minus atroces surguntq; in funera Parce,
Incipe Saxonias mecum mea tibia laudes.
Materiem Tibi RUTA dabit, sacratuſ & ENSIS.
ENSEM Saxonibus, primus cū ritē sacraret,
Imperii Septemq; Viros tunc esse juberet,
Qui majestatem supplerent Principe functo,
CÆSAR porrexit, meritis Virtutibus almæ
Saxonicae Domūiq; insignia contulit ampla.
Hinc Reges Alemannus habet, Diademate
quondam

ROMA tulit, fausto tum nomine & omine re-
gnans.

Nobilis in gentes quæ non tum bella gerebat.
SAXO: Sarmatiae Turco data damna docebunt.
Et tua busta canunt, ô Anglia candida, laudes
Nostraq; templa tenent vobis oblata trophæa.
Annales testes, quas non dedit Angela strages
Vos facilesq; jugo mulier possederit olim.

Tum

Tum tua Saxoniam tremuerunt littora gentē,
Cum daret indomitis Leges, & iussa doceret.
Sancta sequi; felix tamen Insula magna fuisti,
Optima Saxonici ferres dum sceptrum Parentis.

* * * * *

Incipe Saxonias mecum mea tibia laudes.

Non facunda Domum satis hanc celebrare va-
lebunt.

Carmina, Divinis opus hoc in germine Home-
Postquā Romanus supremus & Arbiter ipse (ris
Tempore sat longo Imperii sacra signa tulisset,
Huic POMUM, Mundi Imperium & quod jura
notaret:

CODICE, quo summi signaret Cæsaris alter.

Iusta SACRI SCEPTRI & CLAVIS tulit alter honores.

Sed Nostro meritis præclaro & laudibus ENSEM

Contulit Imperii, Mareschallo ritè vocato. (stra!

O quoties frameam hanc senserunt hostica ca-

Haud semel infidi malè juramenta negarunt.

Romano Capiti, scelerataq; bella cierunt:

Vindex obsequium docuit tunc ENSIS at Hostē

Augusti inq; fidem & mox sacramenta coëgit.

Nam velut infesto forsan tentata bacillo,

Mellifera erumpunt cum caro examina Rege

Et defixuræ lætentes spicula in hostes,

Obvia quæq; petunt, his vulnera sæva feruntq;:

B

Ensi-

Enfifer augusto cinctus sic agmine Princeps
Plurima damna dedit temnenti Cæsaris iram!

*****

Incipe Saxonicas mecum mea tibia laudes.

Quid Vos commemorem, ô æternæ nomina
laudis!

Te Elector FRIDERICE potens, Te Dive

JOHANNES

Purpura quos genuit Germanis gensq; togata.

Alma mihi laudes numerâ Witeberga serenas

Quas Ducibus referam Hesperidum Chari-
tumq; Patronis,

Quæis spontè Hospitium celebris juxta Albidos
undas (nis:

Summæ Parnassum Sophiæ & posuere Camoe-

Hinc nova lux oculis media Babylone refulsit.

Lux Evangelii, Magnus cum fortè LUTHERUS

Sordida TECELII castigans dogmata, fraudes

Atq; dolum Papæ sublatâ veste retexit.

Quas non, Imperii concusso cardine, curas

Sustinuit Christoq; fidem tum SAXO probavit!

Cum fureret Mundus, bullis bannoq; tonaret.

Papa LEO, ferro tollens ac igne LUTHERI

Libros, qui explosis hominum divûmq; precâ-

Censebant meritum Jude de stirpe Leonis (tum

Æternæ Solum mediumq; viamq; salutis.

CARO-

CAROLUS Augusto QUINTUS Diademate cincto,
Optimus ingenio placidusque ad singula Prin-
ceps.

Cum crassas Cleri tenebras & scandala tanta
Haud æquis animis ferret nullusq; probaret:
Mox pavidam Præsul Romanus fulmine inani
Terruit, innocuos ferro flammâq; LUTHERI
E medio Sectatores mox tollere iussit.

Quis Tibi tunc animus, quæ mens FRIDERICE se-
Confilium, Pietas, verè studiumq; salutis (debat?
Magnanimusq; Tibi, ceu murus aheneus, ENSIS.
Et Te pro Christi fortem grege ad arma move-
MAURITI capti successor ritè JOHANNIS. (bant,
Non Te Romani data gratia Cæsaris unquam
Coepit, collati donum septemque Viratus.

* * * * *

Incipe Saxonicas mecum mea tibia laudes.
RUTA Tibi grandes conceptus, nobile nomen.
Adfert, sollicitam studia in contraria curam.
Est modus in rebus tamen ipsis optimus index.
Augusti capitis decus & sacrata corona. (na
Quæis Te luminibus, quàm doctaq; pinget ave-
Fors emblemata tibi clypeus dabit inclytus auro
Saxonis alma Domus, dabit & tibi Teutona tel-
Gaudia RUTA, simul te tristia busta docebit. (lus
Pellit, ait Medicus, mordacia RUTA, venena

Et, quos haud potuit, medicantis tollere cura,
Ruta tulit morbos, & corpore funera abegit.
Nobilis herba, tuas cantat Schola tota SALERNI
Dotes, quæis Regi præstas secura venena:
SALVIA CUM RUTA FACIUNT TIBI POCULA TUTA.
Mordes, mordacis mala quò mortalia morbi
Evellas penitus; sed gratam succus amarus
Præstat opem lasfis, vitæq; emortua donat.
Sunt quoq; pestiferi, quos publica Resq; Do-
musqve

Continet, infestant corpus qui pure maligno
Actuberes patrant & tormina & ulcera, morbi.
Horum alios Augusta manus ferit ENSE minaci,
Ne gangræna suos infestet mortua Cives.
Ast aliis peramica dedit medicamina vitæ
RUTA VIRENS, viridi quo germine viveret omnis
Quem peccasse piget, proprium offendisse Du-
cemque

Gemmea DRESDA sacro à tãtoq; in fessa parente,
Hortus tu RUTAM gremio complecteris almã,
Æternum felix ac terque quaterque beata,
Quæ generas, trudis, componis germina RUTÆ
Atq; Electorum pia tempora ritè coronas:
Nulla dies unquam memori Te tollet ab ævo.

* * * * *

Incipe Saxonicas mecum mea tibia taudes,
Musa

Musa mihiq; Ducum da illustria dicere gesta.
Cum fortè innocuo tenebris imponeret orbi
Papa, venenatas & spargeret undique bullas,
Pro nummis veniam delicti venderet atque;
Surrexit Monachus gestis verboq; LUTHERUS
Prævalidus, Papæ qui dogmata falsa cecidit,
Vertice tergeminum detraxit Præfulis atque
Sertum Romani, ventrem & furatus obefis
Post Monachis, magnus ceu quondam fatur.

ERASMUS.

Heic mihi RUTA salus properis mox advolat
alis:

Heic tibi RUTA fuit summæ WITTEBERGA saluti:
Heros magnanimus Tibi namque Academia
sanctos

Doctores, Urbem qui dogmata pura docerent
Fermentumq; vetus Papæ tenebrasq; fugarent,
Substituit, cunctis largitus præmia lauta.

Non Te RUTA, inquam, Romanus terruit hor-
Præfulis, & bullæ, non fulmina inania, banni (ror
Sedis Apostolicæ, nec quæ solenniter ipsa

Murmura Pontificis sacrarunt munera larga,
Saxonæ ROSA magna Duci, dono aurea missa.
Ibat Dogma Dei firmis, quæis constitit, ausis.

Ægrè cumq; dolum Papæ pia Regna tulissent,

C

Alte-

Altera post alias Urbes populiqve Latinam
Evomuère luem, Nostræ medicamine RUTÆ.
Namq; dedit SAXO lectos sacrosqve Ministros
Urbibus & populis, quos Tu Schola magna tu-
Leucoris & fausto genuisti germine RUTÆ. (listi
Sic generes WITEBERGA Viros, partuq; perenni
Liberi & eximii coelesti dogmate libri
Illustri celebriqve Tuo fundantur ab alvo.

* * * * *

Incipe Saxonicas mecum mea tibia laudes.
Non tibi RUTA timor mortis: non tristia signat
Funera, quæ gelidæ perdurat tempora noctis
Quæqve fugat pravas mortali corpore plagas.
Hæc animo Cordiq; tuo medicina salutem
Adferet, & dubiæ donabit munera vitæ.
Cum faciem videas, viridi sunt lilia flore.
Sed quæ Saxonicae fuit olim gloria gentis
RUTA salutiferæ Crucis obtinet ecce figuram.
Scilicet ista cruces debet calcasse Rosasqve,
Præstigias Romæ, Divorum & carmina vana;
Adq; crucem Christi, meritum, mortem atqve
cruorem

RUTA suas flores convertere, crescere ibique,
Et monstrasse sacras populis sitientibus undas,
Quas Romana superstitione turbaverat olim.
O Domus, ô felix plausu celebranda perenni,
Et

Et nimum dilecta Deo, quam lumine sacri
Donavit verbiprimum, veræqve salutis
Represis tenebris referavit Leucore fontem;
Quem facer Imperii GLADIUS septemq; Viratus
Haetenus illæsum servavit adusqve JOHANNIS
Tempora magnanimi pia feraq; fata GEORGI.
Quem FRIBERGA tuo tumulasti pectore nuper.
Heu mihi! quàm facilis, quàm justis Principis
aura

Extincta, & Patriæ gravis est jactura Parentis!
At nunc Castalides gratanti plaudite scepro.
Prome tuos celebris jã Leucoris unda colores
Atq; tuas nostris precibus, bone, quisquis es,
adde.

Magne Pater, compeſce precor Tua fulmina,
poenas

Hæc etenim in nostras satis est funesta procella.
Quiq; Patrem nobis, Electoremq; benignum
Ad Tua Regna vocans, post tēpora fera, tulisti:
Da Pater, ô Hominum Divumq; æterna pote-
Qvò Magno Natus succedens ritè Parenti (stas
IMPERET AUGUSTUS FELIX ET VIVAT IN ÆVUM!

Ast serva Nobis æternæ verba salutis Oratio ad Eccle-
siast. Canticum. 2:
Et conjurati frangas Viresq; dolosq; Erhalt uns
Herr bey d
Hostis, divino JESUM qui fraudat Honore.

FK No 4906

Exsere Christe tuos contra hostem & tende la-
certos,

Et majestatis propriae Rex assere jura,
Christi adumque gregem clementer protege
parvum

TE qui sponte Deum Dominumque fatetur
Olympi.

O qui munda creas sanctorum pectora verbo,
Spiritus alme, tuos concordi junge fideles

Nexu, qui spargunt divinae dogmata vocis:

Atque paracletus facilis mortalibus aegris
Adsis, tolle metum, vitae solamina praesta.

Occultis & quae struxerunt artibus in nos
Roma, Sathan, Turcus, genstrux inimica Ti-
bique,

Præcipites in busta cadant pereantque maligni.

Si Te cognoscent Dominum Regemque Sionis,

Nos populumque tuo Jesu, tibi sanguine partum

Lædere cessabunt atque infestare timebunt.

bx

nc

lela-
tege
etur
rbo,
is:
a Ti-
igni.
nis,
tum
t.
D
Q
I
A
E
H

ULB Halle 3
004 807 928

VD 77

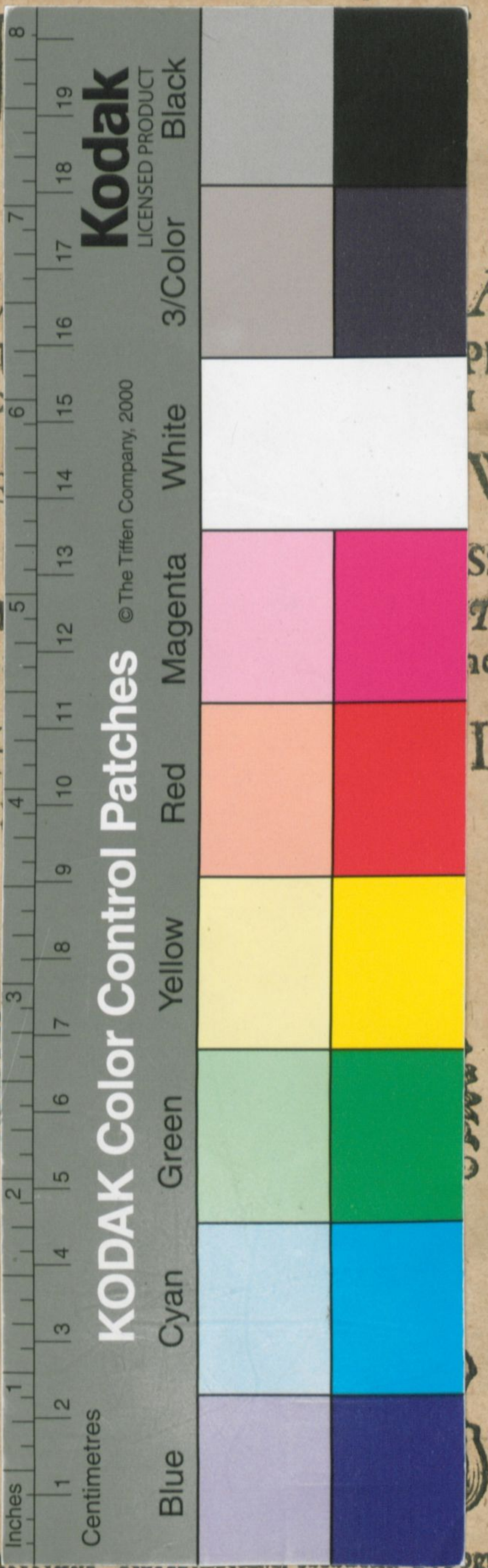
N. 3, 3.

Vc
4906

GLADIUS ET RUTA
AUSPICIIS ELECTORATUS
SERENISSIMI AC POTENTISSIMI PRINCIPIS
AC DOMINI,

DN. J
GE
SAXONIAE
TIUMQUE DI
PRÆTORII AC
PATRIS PATR
GENSIS
CERTISSIA
Qvam Domino S
M. JOH

NIS
II.
Æ MON.
PRÆFECTI
IMPERII
WITTEBER-
SSIMI
TATEM:
ne istâ gratulari
IGER

WITTEB. Apud JOHA... gr. Ano clō Ibc LVII.

